

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2020/34 16.08.2020

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Niech wszystkie ludy
sławiają Ciebie, Boże.”(Ps 67, 4)

Dziś Jezus pokazuje nam w Ewangelii, że jeśli popracujemy nad większą wiarą, to w naszym życiu będzie się dziać więcej cudów, czyli Bóg będzie mógł więcej uczynić dla naszych rodzin i spełnić nasze duchowe pragnienia dotyczące naszych dzieci.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Mieć wiarę oznacza, pośród burzy, zwrócić swoje serce do Boga, powierzyć się Jego miłości, Jego czułości Ojca. Tego chciał nauczyć Jezus Piotra i uczniów, oraz dzisiaj także nas (Mt 14, 22-33).” „Módlmy się nadal za #Liban: aby po katastrofie, jego wyjątkowa tożsamość będąca owocem spotkania różnych kultur, z pomocą Boga i szczerym udziałem wszystkich mogła odrodzić się wolna i silna.” (9.08) „Urodziliśmy się z ziarnem niepokoju; niepokoju odnalezienia pełni. Nasze serce, także nie wiedząc o tym, pragnie spotkania z Bogiem i Go szuka, wiele razy na fałszywych drogach. Kiedy nasz niepokój spotyka Jezusa, rozpoczyna się życie łaski.” (10.08) „Bóg nie wybiera nas z powodu naszej „brawury”, ale właśnie dlatego, że jesteśmy i czujemy się mali.” (11.08) „Koronawirus nie jest jedyną chorobą do pokonania, pandemia ujawniła również większe patologie społeczne. Jedną z nich jest wypaczona wizja osoby ludzkiej, pomijająca jej godność i charakter relacyjny.” (12.08) „Bóg oczekuje, że kiedy się modlimy, będziemy pamiętali także o tych, którzy nie myślą tak, jak my, o tych, którzy zamknęli nam drzwi przed nosem, o tych, którym trudno nam przebaczyć. Tylko modlitwa rozwiązuje więzy, tylko modlitwa toruje drogę ku jedności.” (13.08) „Nadzieja potrzebuje cierpliwości. Cierpliwości wynikającej z poczucia, że my siejemy, ale to Bóg daje wzrost.” (14.08)

ŚWIĘTA MYŚL OD ŚWIĘTYCH:

„Piotrze, niech Pan nasz Chrystus, którego chwałę opowiadam, za wstawieniem błogosławionej Maryi Panny przywróci cię do życia”. Z tymi słowami św. Jacek przywrócił życie chłopcu, który dzień wcześniej utonął w Wiśle. (św. Jacek)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 20. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca o gorącą miłość do Niego, abyśmy zdołali Go kochać bardziej niż wszystko.
2. W poniedziałek będziemy obchodzili wspomnienie św. Jacka, prezbitera, jednego z największych polskich świętych, we czwartek – św. Bernarda, opata i doktora Kościoła, a w piątek – św. Piusa X, papieża.
3. Już w najbliższą sobotę odbędzie się nasza coroczna parafialna pielgrzymka piesza na „Jasną Górę zwiąśćstwa”. Zbiórka o 6:00, a Msza św. na Jasnej Górze o 12:00. Powrót pielgrzymów będzie indywidualny. W tym roku ze względu na przepisy nie będzie mógł wziąć udziału w pielgrzymce nikt, kto nie był uprzednio zgłoszony i przygotowany. Zachęcamy też ewentualnie do wzięcia udziału w samej naszej Mszy św. na Jasnej Górze.
4. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi wartościową katechezę Ojca Świętego Franciszka z ubiegłej środy, w której prowadzi do odkrycia na nowo, co znaczy być członkiem rodziny ludzkiej, a także tekst o niezwykłym papieżu, świętym Piusie X.
5. Polecamy także nowy numer *Niedzieli* poświęcony głównie Bitwie Warszawskiej.
6. Bóg zapłać tym, którzy w ubiegłym tygodniu zatroszczyli się o potrzeby kościoła parafialnego. Na renowację i bieżące potrzeby kościoła Ewa Janik, Teresa Kosmala i Zenon Trzepizur złożyli w sumie 500 zł. Natomiast Natalia Paturej ofiarowała 100 zł na ołtarz św. Jana Pawła II i 60 zł na oświetlenie stacji Drogi Krzyżowej.
7. Do skrzyni pod figurą św. Antoniego możemy złożyć ofiary na pomoc dla Libańczyków, poszkodowanych na skutek wybuchu. Bardzo zachęcamy. Jakie piękne jest nasze miłosierdzie, kiedy kochamy tych, których poznamy prawdopodobnie dopiero w niebie.
8. W ubiegłym tygodniu odszedł od nas do Domu Ojca śp. Krzysztof Kościelny z ul. Strażackiej, l. 66. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.

Chrześcijanin nie może być obojętny wobec gwałcenia ludzkiej godności

Druga katecheza Papieża Franciszka z cyklu poświęconego chorobom społecznym

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Pandemia wyraźnie wskazała, jak bardzo jesteśmy bezradni i powiązani ze sobą nawzajem. Jeśli nie troszczymy się jedni o drugich, poczynając od najmniejszych, od najbardziej dotkniętych, włączając w to stworzenie, to nie możemy uzdrowić świata.

Należy pochwalić zaangażowanie wielu osób, które w tych miesiącach okazują ludzką i chrześcijańską miłość bliźniemu, poświęcając się chorym nawet z narażeniem własnego zdrowia- są bohaterami. Jednakże koronawirus nie jest jedyną chorobą, z którą trzeba walczyć, lecz pandemia ujawniła szersze choroby społeczne. Jedną z nich jest wypaczona wizja osoby, spojrzenie pomijające jej godność

i charakter relacyjny. Czasami patrzymy na innych jak na przedmioty, które można wykorzystać i wyrzucić. W istocie ten rodzaj spojrzenia zaślepia i podsyca indywidualistyczną i agresywną kulturę odrzucenia, która czyni z człowieka dobro konsumpcyjne (por. Adhortacja apostołska *Evangelii gaudium*, 53; Enc. *Laudato si'* [LS], 22).

W świetle wiary wiemy jednak, że Bóg patrzy na mężczyznę i kobietę w inny sposób. Stworzył nas nie jako przedmioty, ale jako osoby miłowane i zdolne do kochania, na swój obraz i podobieństwo (por. Rdz 1, 27). W ten sposób nadał nam wyjątkową godność, zapraszając nas do życia w komunii z Nim, z naszymi siostrami i braćmi, szanując całe stworzenie, możemy powiedzieć, w komunii, w harmonii. Rzeczywistość stworzona jest harmonią, a my jesteśmy powołani by w niej, w tej harmonii żyć. I w tej komunii, w harmonii będącej komunią, Bóg daje nam zdolność do przekazywania i ochrony życia (por. Rdz 1, 28-29), do pracy i do troski o ziemię (por. Rdz 2, 15; LS 67). Rozumiemy, że nie można przekazywać i strzec życia bez harmonii, bo w przeciwnym razie uległoby zniszczeniu.

Przykład tego indywidualistycznego spojrzenia, które nie jest harmonią, znajdujemy w Ewangeliach, w prośbie skierowanej do Jezusa przez matkę uczniów Jakuba i Jana (por. Mt 20, 20-28). Chciałaby ona, żeby jej synowie mogli zasiadać jeden po prawej, a drugi po lewej stronie nowego króla. Ale Jezus proponuje inną wizję: służby i oddawanie życia za innych, a potwierdza ją, przywracając zaraz potem wzrok dwóm niewidomym i czyniąc z nich swoich uczniów (por. Mt 20, 29-34). Dążenie do kariery w życiu, do wywyższania się nad innych niszczy harmonię. Jest to logika panowania nad innymi. Harmonia jest czymś innym – to służba.

Prośmy więc Pana, by dał nam oczy wrażliwe na braci i siostry, a zwłaszcza na cierpiących. Jako uczniowie Jezusa nie chcemy być obojętnymi, czy też indywidualistami. Są to dwie okropne postawy wymierzone w harmonię. Obojętny odwraca wzrok, a indywidualiści chcą wszystkiego tylko dla siebie, patrzą tylko na swoją korzyść. Harmonia stworzona przez Boga wymaga od nas dostrzeżenia innych, potrzeb innych osób, ich problemów, bycia w komunii. Chcemy uznać w każdej osobie ludzką godność, niezależnie od jej rasy, języka czy stanu. Harmonia prowadzi nas do uznania ludzkiej godności, owa harmonia stworzona przez Boga, gdzie człowiek znajduje się w centrum.

Sobór Watykański II podkreśla, że ta godność jest niezbywalna, ponieważ została „stworzona na obraz Boży” (Konstytucja duszpasterska *Gaudium et spes*, 12). Tkwi ona u podstaw całego życia społecznego i określa jego zasady działania. We współczesnej kulturze najbliższym odniesieniem do zasady niezbywalnej godności osoby jest *Powszechna Deklaracja Praw Człowieka*, którą św. Jan Paweł II nazwał „słupem miłowym na wielkiej i trudnej drodze rodzaju ludzkiego”¹ oraz „jedną z najwznioślejszych wypowiedzi ludzkiego sumienia”². Prawa te mają nie tylko charakter indywidualny, ale także społeczny i dotyczą ludów i narodów³. Człowiek, w swojej godności osobistej, jest bowiem istotą społeczną, stworzoną na obraz jednego Boga w trzech Osobach. Jesteśmy istotami społecznymi, potrzebujemy tej harmonii społecznej, lecz kiedy pojawia się egoizm, nasze spojrzenie nie kieruje się ku innym, ku wspólnocie, lecz zwraca się ku nam samym, a to czyni nas okropnymi, złymi, egoistycznymi, niszczy harmonię.

Ta odnowiona świadomość godności każdej istoty ludzkiej ma poważne następstwa społeczne, gospodarcze i polityczne. Postrzeganie swego brata i całego stworzenia jako daru otrzymanego z miłości Ojca, pobudza postawę wrażliwości, troski i zdumienia. W ten sposób człowiek wierzący, wpatrując się w bliźniego jako brata, a nie jak obcego, spogląda na niego ze współczuciem i empatią, a nie z pogardą czy wrogością. I kontemplując świat w świetle wiary stara się rozwijać, z pomocą łaski, swoją kreatywność i entuzjazm, aby rozwiązywać dramaty dziejowe. Pojmuje i rozwija swoje zdolności jako odpowiedzialność, która wypływa z jego wiary⁴, jako dary Boga, które winny być oddane na służbę ludzkości i stworzenia.

Pracując wszyscy nad wyleczeniem wirusa, który atakuje wszystkich bez różnicy, wiara zachęca nas do poważnego i aktywnego zaangażowania się w przeciwdziałanie obojętności wobec pogwałcenia ludzkiej godności – tej „kultury” obojętności, towarzyszącej „kulturze” odrzucenia. To co nie mnie dotyczy nie jest dla mnie ciekawe. Wiara zawsze od nas wymaga, byśmy pozwolili się uzdrowić i nawrócić z naszego indywidualizmu, zarówno osobistego, jak i zbiorowego, jak na przykład indywidualizmu partii politycznej.

Oby Pan „przywrócił nam wzrok”, byśmy na nowo odkryli, co to znaczy być członkiem rodziny ludzkiej. I oby to spojrzenie przekładało się na konkretne działania współczucia i szacunku dla każdej osoby oraz troski o nasz wspólny dom.

PRZYPISY:

1. *Przemówienie na XXXIV Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ*, Nowy Jork (2.10.1979), 7.
2. *Przemówienie w siedzibie ONZ z okazji 50 rocznicy jej powstania*, Nowy Jork (5.10.1995), 2.
3. Por. *Kompendium Nauki Społecznej Kościoła*, 157.
4. Tamże

Patroni do poznania **Święty Pius X, papież, 21 sierpnia**

Giuseppe (Józef) Sarto urodził się 2 czerwca 1835 r. w rodzinie wiejskiego listonosza, w Riese koło Wenecji. Uczęszczając do szkoły podstawowej w Riese, uczył się równocześnie języka łacińskiego u kapelana tej wioski, ks. Alojzego Horacjusza.

W 1846 r. został przyjęty do gimnazjum w Castelfranco Veneto. Codziennie musiał więc przebiegać 14 km (po 7 km tam i z powrotem do domu). Trwało to przez 4 lata (1846-1850). W 1845 r. otrzymał sakrament bierzmowania; pierwszą Komunię świętą przyjął dwa lata później, kiedy miał 12 lat.

Za pieniądze kardynała Jakuba Monico Józef podjął studia w seminarium w Padwie. Przebywał tam 8 lat (1850-1858). W tym czasie zmarł jego ojciec (1852) i była obawa, że Józef będzie musiał przerwać studia, aby pomagać matce. Matka jednak zdecydowała się dorabiać krawiectwem, aby synowi nie przerywać studiów. Święcenia kapłańskie Józef otrzymał 18 września 1858 r.

Pierwszą placówką młodego kapłana była kapelania w Tombolo. Wyróżniał się

tam jako doskonały kaznodzieja. Dlatego zapraszano go chętnie z kazaniem z różnych okazji. Swoje kazania przygotowywał bardzo starannie, każde z nich zapisując. Budował wiernych pobożnością i gorliwością kapłańską. Opiekował się ubogimi. Po 9 latach (1858-1867) biskup przeznaczył go na proboszcza do Salvano. Tu zajął się szczególnie katechizacją dzieci, uczeniem chóru śpiewu liturgicznego i biednymi. Sam będąc wiele razy głodny jako chłopiec, umiał zrozumieć głód innych. Był tak szczodry dla ubogich, że siostra częstokroć z płaczem skarżyła się mu, że nie ma co do garnka włożyć, a wstydzi się brać w sklepie na kredyt. Miał dwóch wikariuszy do pomocy, z którymi codziennie wieczorem omawiał potrzeby parafii. Po 8 latach został zwolniony z parafii i mianowany kanonikiem w Treviso. Niebawem biskup mianował ks. Józefa Sarto swoim kanclerzem (1875). Po śmierci biskupa został wybrany na wikariusza kapitulnego diecezji (1882).

W 1884 r. papież Leon XIII mianował ks. Sarto biskupem Mantui i sam udzielił mu sakry biskupiej. Jako pasterz diecezji Józef umiał być kochającym i życzliwym dla wszystkich ojcem, ale bywał także stanowczy, kiedy tego wymagała chwała Boża. Sam przyświecał swojemu duchowieństwu przykładem modlitwy, ubóstwa i gorliwości kapłańskiej. Baczną uwagę zwrócił na seminarium duchowne, by mogli stąd wychodzić odpowiednio przygotowani do przyszłej misji kapłani. Osobiście zwizytował wszystkie kościoły i parafie diecezji, by się przekonać naocznie o ich potrzebach materialnych i duchowych. Na zakończenie wizytacji zwołał synod diecezjalny (1888), którego nie było od 250 lat. W 1891 roku urządził wielkie uroczystości w 300-lecie śmierci św. Alojzego Gonzagi, który pochodził z Mantui.

W 1892 r. zmarł patriarcha Wenecji, kardynał Dominik Agostini. Leon XIII wyznaczył na jego miejsce biskupa Józefa Sarto. W trzy dni potem nowy patriarcha Wenecji otrzymał nominację na kardynała Kościoła. Całe swoje doświadczenie i gorliwość oddał do usług nowej archidiecezji. Rozwinął więc akcję katechizacji, by ją postawić na poziomie i ożywić ją we wszystkich parafiach oraz rektoratach swojej metropolii. W seminarium oprócz teologii dogmatycznej i moralnej wprowadził studia biblijne, historię Kościoła i ekonomię społeczną. Rozpoczął akcję oczyszczania muzyki kościelnej z elementów świeckich, jakie powszechnie wówczas wdarty się do liturgii. Pomagał mu w tym znany muzyk, Wawrzyniec Perosi. W roku 1895 zorganizował uroczystości jubileuszu 800-lecia konsekracji bazyliki św. Marka. W roku 1900 celebrował rocznicę 100-lecia konklawe, na którym w Wenecji został wybrany papieżem Pius VII. Jako patriarcha Wenecji mawiał do swoich kapłanów: "Głosicie wiele dobrych kazań. Niektóre zdradzają ogień najcudowniejszej wymowy i przewyższają nawet aktorów gestami i grą twarzy. Ale bądźmy szczerzy. Co mają z tego nasi biedni rybacy? Ile z tego rozumieją służące, robotnicy portowi i tragarze? Można dostać zawrotu głowy od tych hamletycznych salw huraganowych, ale serce, bracia, serce pozostaje puste. Proszę was, bracia, mówcie prosto oraz zwyczajnie, żeby i najprostszy człowiek was rozumiał. Mówcie z dobrego i pobożnego serca, wtedy traficie nie tylko do uszu, ale i do duszy waszych słuchaczy".

W 1903 r. zmarł wielki papież Leon XIII. 62 kardynałów po siódmym głosowaniu w dniu 4 sierpnia wybrało na jego następcę kardynała Józefa Sarto. Wybór przyjął zalany łzami. Uroczysta koronacja odbyła się 9 sierpnia. Nowy papież przyjął imię

Piusa X. W dwa miesiące później (4 października 1903 r.) wydał swą pierwszą encyklikę *Ad diem illum*, w której wyłożył program swojego pontyfikatu: *odnowić wszystko w Chrystusie* (restaurare omnia in Christo). W 1906 r. wydał drugą z kolei encyklikę, dotyczącą karności i reformy duchowieństwa. W 1908 r. zaprowadził reformę kurii papieskiej i zmiany w procedurze konklawe. Rozpoczął reformę prawa kanonicznego, którą dokończył papież Benedykt XV, jego następca, wydaniem nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego (1918). W 1905 r. ukazał się *Katechizm Piusa X* najpierw dla diecezji rzymskiej, potem dla całego Kościoła z instrukcją o nauczaniu dzieci prawd wiary. Za pomocą listu motu proprio z 1903 r. Pius X wprowadził reformę muzyki kościelnej. Zreformował również brewiarz. Dekretem z 1905 r. zniósł konieczność przystępowania do spowiedzi przed każdym przyjęciem Komunii świętej, a dekretem *Quam singulari Christus amore* (z 8 sierpnia 1910 r.) obniżył wiek dzieci mogących przyjąć Komunię świętą.

Z całą energią zwalczał współczesne błędy. Największym niebezpieczeństwem był modernizm - prąd, który obalał niemal wszystkie dogmaty. W encyklice *Pascendi dominici gregis* z 8 września 1907 r. modernizm został uroczyście potępiony, a kapłani zostali zobowiązani do składania przysięgi antymodernistycznej. Dla podniesienia wagi nauk biblijnych i dla przeciwstawienia się szerzonym błędom racjonalistycznym Pius X ustanowił Papieski Instytut Biblijny, istniejącą do dziś najwyższą szkołę biblijną (1909).

Z całą stanowczością stawał w obronie Kościoła. Na tym tle doszło do gwałtownego zatargu z rządem francuskim, który w roku 1905 samowolnie zerwał konkordat z roku 1801 i usiłował narzucić Kościołowi ograniczające jego wolność prawa. Wtedy właśnie wypędzono z Francji zakonników i zlikwidowano niemal wszystkie klasztory. Papież mianował 40 biskupów na nie obsadzonych dotąd diecezjach, nie konsultując tego z rządem.

Pius X bywa nazywany papieżem dzieci. Kochał je i pragnął, by jak najwcześniej spotkały się z Panem Jezusem, zanim szatan zajmie Jego miejsce. Po wydaniu dekretu o wczesnej Komunii świętej otrzymał moc listów od dzieci. Pan Bóg obdarzył go także darem łask niezwykłych, m.in. uzdrawiania chorych.

25 maja 1914 r. zdołał jeszcze zwołać konsystorz i ogłosić na nim wybór 13 nowych kardynałów. Z tej okazji dał wyraz swojemu przeczuciu bliskiej śmierci z powodu choroby nerek i oskrzeli, na którą od dawna cierpiał. 28 czerwca 1914 r. padł w Sarajewie od kuli zamachowca następcą tronu Austro-Węgier, Franciszek Ferdynand. Wojna wisiała na włosku. Papież wydał orędzie do państw, usiłując zatrzymać groźbę wojny. Nie udało mu się to - 28 lipca stała się ona faktem. 21 sierpnia 1914 r. o godzinie 1 w nocy papież Pius X przeniósł się do wieczności. Następnego dnia odbył się jego pogrzeb i złożenie ciała do podziemi watykańskich pod bazyliką św. Piotra. 3 czerwca 1951 r. Pius XII dokonał uroczystej beatyfikacji sługi Bożego, a w trzy lata później, 29 maja 1954 r., ten sam papież dokonał jego uroczystej kanonizacji. Ciało św. Piusa X znajduje się w bazylice św. Piotra na Watykanie w kaplicy Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny. Jest on czczony jako patron esperantystów.

[za brewiarz.pl]

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 16.08 – XX Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Eugeniusza i Annę Głąbów, Mariana i Janinę Lochów

10:00 † Antoniego i Eleonorę Hyrów, Janinę, Franciszka i Tadeusza Puchałów, Artura Gierlatę

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Oliwiera Bogusa, jego rodziców i chrzestnych z okazji chrztu św.

17:00 † Danutę i Ryszarda Lizoniów, Irenę Sołtysiak, Darię Jackowską

Poniedziałek 17.08 – wspomnienie św. Jacka, prezbitera

18:00 † Władysława Kłaka od rodziny Motylów

Wtorek 18.08

17:00 † Arkadiusza Rybaka od kuzynek Ewy, Renaty i Elżbiety z rodzinami

Środa 19.08

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia

3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny

4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Ireneusza, Stefana i Marii

5.) † Mirosława Rozumka (1 r.) od żony

6.) † Jana, Marka, Mariannę i Annę Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich, Alojzego i Helenę Bojanowskich

7.) † Ryszarda Dawidowicza od swatów Soluchów z rodziną

8.) † Annę (45 r.) i Józefa Kubatów, ks. Grzegorza, Bronisława, Natalię i Józefa Ułamków

9.) † Ryszarda (13 r.), Andrzeja i Władysława Janików

10.) † Józefę Chudą (42 r.)

Czwartek 20.08 – wspomnienie św. Bernarda, opata i doktora Kościoła

18:00 O Boże błogosławieństwo dla Katarzyny z okazji 40. urodzin

Piątek 21.08 – wspomnienie św. Piusa X, papieża

18:00 1.) † Władysława Jaszczyka od rodziny Blukaczów z Częstochowy

2.) O zdrowie i opiekę Bożą dla Marii Tubek

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

20:00 **Adoracja prowadzona**

21:00 **Ciąg dalszy adoracji w ciszy (do 21:30)**

Sobota 22.08 – wspomnienie Najśw. Maryi Panny Królowej

Pieszna pielgrzymka na Jasną Górę

6:00 Zawiązanie wspólnoty

6:30 **Wyruszamy** z kościoła we Wręcycy Wielkiej

12.00 **Msza Święta** na Jasnej Górze

Powrót pielgrzymów indywidualny własnymi samochodami.

Sobota w naszym kościele:

9:00 † Władysława Jaszczyka od rodziny Janików z Klepaczki

18:00 † Zenona (9 r.), Annę i Eugeniusza Liszewskich, Zygmunta i Szczepana Kaczmarzyków

20:00 **Msza św. ze św. Janem Pawłem II**

21:00 **Różaniec św. ze św. Janem Pawłem II**

Niedziela 23.08 – XXI Niedziela w Ciągu Roku

7:30 † Jana (15 r.) i Helenę Ptaków oraz ich rodziców

10:00 † Stefana (r.), Reginę, Ryszarda i Bogusława Pietrzaków

12:00 Za parafian

17:00 † Weronikę, Franciszka i Henryka Raczyńskich

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Koło misyjne dzieci – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881